

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 3T/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216010209
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2019:3216010209.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou samosudcom JUDr. Jurajom Valáškom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.06.2019 v trestnej veci obžalovaného J. X., nar. XX.X.XXXX v Žiline, trvale bytom Brezany č. XX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, takto

rozhodol:

K. J. X., nar. XX.X.XXXX v M., trvale bytom U. č. XX

sa podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 7.8.2014 v U.edajni J. J. na ul. R. cesta č. 1840/2A uzatvoril ako predávajúci s poškodeným J. T. - J. J. kúpnu zmluvu, ktorou sa zaviazal poškodenému predať a odovzdať motocykel značky F. O rok výroby XXXX, T.: M za cenu XXXX €, po tom, ako poškodený za neho vyplatí úver v spoločnosti U. U. J. S. A. v celkovej výške XXXX,XX €, motocykel po vyplatení úveru poškodeným na poškodeného neodhlásil a tento mu doposiaľ neodovzdal a namiesto toho motocykel dňa X.X.XXXX znovu predal spoločnosti D. A., s. r. o. za sumu XXXX €, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške XXXX €,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd odkazuje poškodeného J. T. - J. J., so sídlom T. O. č. XX, IČO 17766885 s nárokom na náhradu škody na občiansko súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom zo dňa 10.5.2018 č.k. 3T/76/2016-603 oslobodil obžalovaného J. X. podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku spod obžaloby okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou nakoľko nemal za preukázané, že skutok, ktorý obžalovanému bol kladený za vinu sa stal. Odvolací súd - Krajský súd v Trenčíne na základe odvolania okresnej prokuratúry v Bánovciach nad Bebravou proti predmetnému rozsudku uznesením 3To/69/2018-626 zo dňa 5.3.2019 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Senát

odvolacieho súdu okresnému súdu uložil odstrániť nedostatky konania súdu prvého stupňa a to pre nedostatky odôvodnenia, kde súdom prvého stupňa vyhotovený rozsudok v časti odôvodnenia nedáva jasné a zrozumiteľné odpovede k akým skutkovým záverom súd prvého stupňa dospel, keď konštatoval, že je potrebné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Ďalej uložil súdu prvého stupňa aby tieto vady súd prvého stupňa v ďalšom konaní odstránil znova vo veci rozhodol a svoje skutkové a právne názory odôvodnil v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. poriadku.

Súd v danej veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného J. T., svedkov: J. T., H. X., znalkyňa J. P. A., boli oboznámené listinné dôkazy - kúpna zmluva zo dňa X.X.XXXX č. I. 10, potvrdenie o bankovom prevode č. I. 13, správa BanifPlus č. I. 230-231, úverová zmluva č. I. 232-234, zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. I. 235, správa OS Žilina s pripojenými rozhodnutiami a návrhmi vo veci konaní týkajúcich sa obžalovaného č. I. 200-229, list spoločnosti Tatrabanka č. I. 343, správa PrimaBanky č. I. 344, správa Poštovej banky č. I. 350, správa Provident č. I. 360, správa Consumer Finance Holding č. I. 370, správa od bývalého zamestnávateľa obžalovaného č. I. 242-249, správa od zamestnávateľa obžalovaného INA Kysuce spol. s r. o., č. I. 250, správa Obce Brezany č. I. 404, výpis z evidencie priestupkov č. I. 405-413, odpis RT č. I. 414, listiny predložené poškodeným založené v prílohovej obálke a to najmä faktúra č. FA 2014020, peňažný denník Moto Miro za rok 2014 strana 7/53, výpis z účtu spoločnosti J. T. J. J. X/XX, skladová príjemka zo dňa X.X.XXXX, peňažný denník za rok 2014, strana 32/53, výpis z účtu za mesiac august 2014, peňažný denník za rok 2014, strana 32/53, výpis z účtu za mesiac september 2015 osoby J. T., výpis z účtu za mesiac september XXXX osoby J. T., výdavkový doklad, peňažný denník za rok XXXX, strana XX/XX, faktúra č. FA XXXXXX, zmluva o úvere 18144, sprostredkovateľská zmluva o predaji štvorkolky Kymco MXU 150, dohoda o splácaní dlhu č. I. 437-438 a ostatný na vec sa vzťahujúci spisový materiál.

Obžalovaný po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu a k veci uviedol, že motorku CB1000R, kúpil od poškodeného, pričom to bolo financované prostredníctvom Banco Banif plus, po nejakom čase oslovil opätovne poškodeného s tým, či by tento motocykel neodkúpil naspäť, on s tým súhlasil. Mali spísať kúpnu zmluvu s tým, že mu odovzdá motorku, za toto bude vyplatený úver na motorku, pričom prevyšujúca časť úveru bude započítaná pri kúpe štvorkolky. V ten deň, keď poškodený išiel vyplácať úver, obžalovaný s otcom prišiel do predajne, pričom otec prišiel na aute, obžalovaný na motorke, u poškodeného nechal motorku aj technický preukaz, poškodený spravil započítanie prevyšujúcej čiastky na štvorkolku, kt. si aj v tento deň odviezol. Po nejakom čase kontaktoval poškodeného s tým, že odhlási motorku, on uviedol, že to má čas, v danom období išla zima. Po nejakom období obžalovaný poškodenému uviedol, že predmetnú motorku opätovne zoberie s tým, že sa pokúsi vybaviť si úver, to sa mu však nepodarilo a motorku mu splácal vkladmi na účet poškodeného. Isté časové obdobie mu neplatil, opätovne v roku 2015 mu dal 1000,- €. Dostal sa do zlej finančnej situácie, mal pôžičky, boli tam aj nejaké peniaze, ktoré mu mali vyplatiť, ale nevyplatili, preto motorku predal, mal ju vyplatiť, ale peniaze sa minuli. Motorku predával do Dunajskej Stredy, do spoločnosti Due Fratelli s.r.o., s poškodeným sa dohodli mimosúdne, pohľadávku poškodeného spláca a je zabezpečená pozemkom. Keď v auguste predával motocykel pošk. vrel, že má doniesť motorku, nejako sa dohodnú. Poškodený povedal, že vzhľadom na to, že ide zima môže obžalovanému za ňu dať 5 (päť) tisíc € napriek jej dobrému stavu. Dohodli sa, že následne obžalovaný od poškodeného kúpi štvorkolku, pričom do kúpnej ceny tejto štvorkolky zahrnie aj nedoplatok uvedeného úveru, teda kúpna cena štvorkolky bude navýšená o tých 1 134,- €. Obžalovaný došiel na motorke a otec na OMV Turan, odovzdal motorku a veľký technický preukaz, malý technický preukaz ešte nebol vydaný. Obžalovaný spochybnil pravosť jeho podpisu na zmluve, ktorá mala byť uzavretá pri tejto príležitosti a uviedol, že uzavreli iba ústnu zmluvu. Predmetná motorka následne zostala u poškodeného, po cca jednom mesiaci, keď sa stretli obžalovaný s poškodeným došlo k dohode na opätovnej kúpe motocykla obžalovaným s tým, že si vybaví úver a takto uhradí jej kúpnu cenu, neskôr sa dohodli, že ju poškodenému bude splácať po 100,- € mesačne. Kúpna suma bola stanovená na 4 500,- €. K momentu spätočnej kúpy sa nevedel obžalovaný vyjadriť, avšak predaj tohto motocykla spoločnosti Due Fratelli s.r.o. bol neskôr. K tomu predaju pristúpil z dôvodu zlej finančnej situácie. Skutočnosť, že došlo k predaju obžalovaný poškodenému uvádzal po predaji, dohodli sa na tom, že to bude mesačne splácať. V roku 2014 bol v zlej finančnej situácii, vzhľadom na zlého zamestnávateľa, teraz dlhy spláca riadne. V tomto období mal príjem zo zamestnania, popri tom čakal ešte na vyplatenie pohľadávok z obdobia, keď bol stolár, dlžili mu okolo 25 tisíc €. V roku 2014 bol jeho príjem 400-500,- eur v čistom, manželka bola na dobrovoľnej predĺženej materskej. Exekúcie obžalovaný nemá, nejaké konania môžu voči jeho

osobe prebiehať. K správe bývalého zamestnávateľa N. M. - Ezel uviedol, že táto bola motivovaná jeho odchodom zo zamestnania, keď on vedel o ich nekalom podnikaní, ja som to riešil aj cez právniku.

Poškodený J. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa pozná od roku 2013, kedy prišiel na predajňu a zakúpil motocykel Suzuki GSR 750 v hodnote 5 500,- €. O dva týždne následne tento motocykel odpredal späť našej spoločnosti a to za sumu 5 000,- €. Takisto v roku 2013 prišiel do predajne aj s jeho kamarátom, kde jeho kamarát si zakúpil motorku Honda Hornet, my sme jeho kamarátovi pomáhali vybaviť aj leasing, vo februári 2014 od nás z MotoMiro obž. kúpil motorku značky Honda CB1000R bielej farby v hodnote 6 000,- € s rokom výroby 2008. Celá kúpna suma za daný motocykel bola prefinancovaná cez nebankovú spoločnosť Banifplus, kde mu bola riadne vystavená faktúra pod č. 2014020. Následne sme spravili aj kúpno-predajnú zmluvu, celkovo sa vystavili dve kúpne zmluvy, jedna bola na tú sumu 6 000,- €, druhá iba fiktívna na sumu 4 500,- €, to mal na ukázanie manželke. V auguste 2014 obž. opätovne prišiel do predajne po predchádzajúcej telefonickú komunikácii s tým, že chce túto motorku prediť, ponúkli sme mu výkupnú cenu 5 tisíc €. My sme sa na tejto sume ústne dohodli, na základe toho sme napísali žiadosť o predčasné ukončenie leasingovej zmluvy, nám bolo vyčíslené náklady na ukončenie tejto zmluvy vo výške cca 6 100,- - 6 200,- €. Vtedy na obdobie, kým zaslala leasingová spoločnosť vyčíslenie zostatku leasingu, obž. išiel domov, na ďalšom stretnutí sa dohodli. Bolo to cca o jeden týždeň, keď obžalovaný prišiel, poškodený vyplatil leasingovej spoločnosti sumu cca 6 200,- €, o čom má potvrdenie. Pri tom prvom jednaní, keď sme sa dohodli na sume, on prišiel s motocyklom, pričom ho viezol na vozíku. Vtedy motocykel nechal u nás na predajni, ale v rámci toho obdobia, kým došlo k odstúpeniu od leasingovej zmluvy, on sa dostavil na predajňu, vyzdvihol si motocykel s tým, že sa na ňom chce ešte odviešť, v čase vyplácania peňazí leasingovej spoločnosti on na motocykli neprišiel, uviedol, že je zlé počasie. Vyplatili teda leasingovú spoločnosť, uzavreli prípad, teda podpísali zmluvu s leasingovou spoločnosťou, kt. uhradili ich pohľadávku, leasingová spoločnosť na základe toho dala vymazať záložné právo a pán X. dostal splnomocnenie nakladať s motocyklom podľa jeho uváženia. Následne uzavreli zmluvu, kt. previedli vlastnícke právo na motocykel od obž. na spoločnosť Moto Miro. Dohodli sa, že rozdiel medzi kúpnu cenou motocykla a uhradeným leasingom bude spoločnosti Moto Miro uhradený obžalovaným na bankový účet spoločnosti. Tieto peniaze poškodenému došli. Splnomocnenia na prevod motorky, kt. boli potrebné na prevedenie motorky od obž. na spoločnosť Moto Miro sa zabezpečovali dlhšiu dobu, možno jeden mesiac, počas tohto obdobia ho obž. kontaktoval s tým, že motorku by chcel opätovne odkúpiť do jeho vlastníctva s tým, že mu vyplatí sumu 5 000,- €. Na tomto sa dohodli niekedy asi v novembri roku 2014 ústne, dlhší čas sa potom nič nedialo. Obž. sa vyhovárал, že ide pracovať do zahraničia, že si to vyplatí. Nasledovne nič nevyplatil, s tým, že uviedol, že ho v zahraničí nevyplatili, že čaká na tú výplatu. Počas roku 2014 obž. ešte v auguste 2014 po zrušení prvého leasingu spoločnosti Banco Banif požiadala o ďalší leasing v hodnote 3 500,- € a to za účelom zakúpenia štvorkolky UMX 150 pre syna, pričom povedal, že si chcel takýmto spôsobom znížiť splátky oproti splátkam, kt. mal splácať za motorku CB1000R. Táto štvorkolka UMX 150 bola riadne uhradená pôvodnému majiteľovi, kt. ju komisionálne cez nás predával, a to faktúrou č. 2014142. Nám kúpnu cenu vyplatila v plnom rozsahu spoločnosť Banifplus. Vlastníkovi motorky vyplácal sumu 3 325,-€. Niekedy v roku 2015 v máji obž. s tým, že mal byť schopný pomocou refinancovania nejakej novej motorky získať dostatok prostriedkov aj na vyplatenie dlžnej čiastky za tú motorku CBR 1000. Mal záujem o kúpu motorky BMW 650 GS. Tento motocykel mu dal k dispozícii, on sa tento motocykel kozmetickými úpravami snažil zhodnotiť. V krátkom čase motocykel po jeho zhodnotení doniesol späť s tým, že leasingovka s prefinancovaním tohto motocyklu nesúhlasila, nakoľko sa jednalo o starý ročník. Motocykel bol vrátený bez akejkoľvek kompenzácie na jednu alebo druhú stranu. Čo sa týka motocykla CBR1000, poškodený overoval jej vlastníctvo, keď som prevod vlastníctva zistil u FZ8 a zistil som, že tento motocykel bol prevedený na spoločnosti DueFratelli so sídlom Dunajská Streda, resp. Šamorín, obžalovaný mu uviedol, že to urobil, nakoľko sa dostal do fin. problémov. Tento motocykel bol odpredaný v sume 3 500,- €. On tento motocykel kúpil za 6 tisíc €. K podaniu trestného oznámenia asi rok po skutku pristúpil z dôvodu, že nemohol ani v tom období nejakým spôsobom zabezpečiť uhradenie dlžnej čiastky, či už jej refinancovaním alebo iným spôsobom. Toto zo strany obžalovaného bolo učené až po podaní tr. oznámenia. Nakoľko dosiahli dohodu, bol by trestné stíhanie stiahol, keby sa to bolo dalo. K skutku uviedol, že prvá transakcia ohľadom motocykla hodna CB1000R bola keď obž. odkúpil motocykel od MOTO MIRO za sumu 6 000,- €, následne MOTO MIRO odkúpila od obžalovaného motocykel za 5 000,- €, k tretej transakcii malo dôjsť tak, že sa ústne dohodli, že mu motocykel odpredá späť za podmienky, že mu obžalovaný uhradí sumu 5 000,- €, k tomuto malo dôjsť niekedy koncom roka 2014, ale keďže táto suma mu nebola uhradená považoval to za bezpredmetné. K tejto dohode došlo cca 3-4 mesiace od druhej transakcie. V spoločnosti vystavujú

primárne faktúru, keď niekto požaduje, tak vystavujú kúpnu zmluvu aj v listinnej forme, inak sú dohody prevažne ústne. Pri nahliadnutí kúpnych zmlúv poškodený uviedol, že čo sa týka zmluvy na č. I. 10, ide o zmluvu, na základe kt. späť odkupovali motocykel. Čo sa týka zmluvy na č. I. 114, tá sa tiež javí ako zmluva, kt. uzatvárali v spoločnosti, za predávajúceho je podpísaný J. J.. V prípade zmluvy na č. I. 115 jedná sa o fiktívnu zmluvu, ktorá sa vystavovala pri prvotnom predaji motocykla. Stáva sa, že klienti požadujú vystavenie takejto kúpnej zmluvy napríklad pre manželky, faktúra bola vystavená v riadnej sume. O odpredaji motocykla obžalovaným spoločnosti Due Fratelli sa dozvedel pri overovaní motocykla cez register kontroly originality niekedy na prelome rokov 2015-2016. Následne od spoločnosti Due Fratelli obdržal sumu 4 000 € ako záruku za daný motocykel s tým, aby umožnil nadobudnúť vlastníctvo motocykla jeho kupcovi od spoločnosti Due Fratelli, kt. bol z Bratislavy, jemu bol motocykel zadržaný. Po spísaní podania, že netrvajú na vrátení veci, bol motocykel vydaný späť. Záruka vo výške 4 000,- € bola spoločnosti DueFratelli vrátená po podpísaní dohody s pánom X.. Nepamätá si, že by mu obžalovaný o prevode motocykla na spoločnosť Due fratelli vravel. Poškodený pri dopytovaní po vykonanom znaleckom dokazovaní, pre účely overenia pravosti podpisov na kúpnych zmluvách uviedol, že čo sa týka potrebných dokladov, tými sú faktúra a príjmové doklady, doklady do účtovníctva, pre neho kúpna zmluva taká podstatná nie je. Tieto podpisy mohol urobiť aj niekto iný, s ním raz bola jeho manželka, raz s ním bol jeho kamarát, robila sa káva, či to podpísal on alebo to obžalovaný dal podpísať niekomu inému, nevie. Zo strany spoločnosti nebol žiadny dôvod falšovať predmetnú listinu, nakoľko on prostredníctvom internet bankingu prevádzal dlžnú čiastku na spoločnosť BANIF plus, s. r. o., všetky transakcie sú zaúčtované, sú k tomu výpisy z účtu, faktúry, peňažný denník. K dohode o uznaní dlhu medzi ním a obžalovaným uviedol, že túto zmluvu podpisoval, K skutočnosti, že zo zmluvy vyplýva, že v roku 2014 obžalovanému motocykel odpredal, uviedol, že tomuto nevenoval pozornosť, chcel aby mu boli moje fin. prostriedky uhradené. Nevidel žiaden doklad, kt. by akýmkoľvek spôsobom preukazoval odkúpenie motocykla v tomto období, či už bankový prevod alebo niečo obdobné. K platbám z 2.9. a 14.9., kde obž. zaslal po sume 100 € na poškodeného súkromný účet, uviedol, že toto bolo poukázanie rozdielu medzi kúpnu cenou a cenou, kt. bolo potrebné uhradiť spoločnosti Banco Banif, keďže výška úveru bola 6 130,- € a kúpna cena bola 5 000,- €. Na súkromný účet to bolo z dôvodu, že v peňažnom denníku je to vedené ako uhradená suma 5 000,- € a iný výdaj vo výške 1 134,- €, následne vzhľadom na túto skutočnosť peniaze boli poslané na môj osobný účet v troch splátkach. Nevie, prečo mu bolo celkovo takto poslané viac ako 1 134,- €. Bral ako nejaké úroky z omeškania.

Svedkyňa J. T. - manželka poškodeného, po zákonom poučení vypovedala, že čo sa týka uvedeného motocykla, ten si kúpil obž. na to úver a to cez spoločnosť Banif Plus. Potom sa obž. ozval s tým, že nevie úver splácať, vzhľadom na to sa spravila dohoda taká, že manžel vyplatí úver v Banif Plus s tým, že manžel ten rozdiel, kt. mal zaplatiť Banif Plusu, zaplatil za obžalovaného. Motocykel sa mal odhlásiť späť na manžela. Motocykel však fakticky na predajňu dopravený nebol. Kúpne zmluvy spisuje buď ona alebo predavač na predajni. V tomto prípade tam boli v oboch prípadoch kúpne zmluvy. Vyplácali motorku Banif Plus prevodom z ich účtu. Nemá vedomosť, že by malo dôjsť k ďalšiemu prevodu motocykla a to opätovne zo spoločnosti na obžalovaného. V tie roky bolo veľa roboty, nie všetko sa stíhalo, resp. pozabudlo sa na to preto sa aj trestné oznámenie podávalo s takým časovým odstupom. K celkovému počtu obchodov medzi obžalovaným a spoločnosťou Moto Miro uviedla, že sa jednalo o štvorkolku, Hondu CB1000R, BMW GS, kt. bol vrátený naspäť a 2x Yamaha FZ8 avšak k iným obchodom sa bližšie vyjadriť nevedela.

Svedok J. J., po zákonom poučení vyššie, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vo firme MOTO MIRO pracoval iba do 1.9.2011, obžalovaný od spoločnosti bral jednu alebo dve motorky na úver. K predaju motocykla CB1000R došlo na predajni Moto Miro, zmluvu podpisoval on, Úver sa vybavoval v spoločnosti Banco Banif plus, k sume sa vyjadriť nevie. Iný obchod týkajúci sa tejto motorky si nepamätá.

Svedok H. X. - otec obžalovaného po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v predajni Moto Miro bol iba raz so synom, ktorý tam išiel na motorke, svedok za ním išiel autom, požiadal ho, či by ho nezobral potom autom naspäť. Biela cestná motorka tam zostala, obžalovaný zobral následne štvorkolku a tú naložili do vozidla VW Turan, kt. patrilo synovi, to po ceste späť šoféroval on a dostal aj pokutu za zlé upevnenie nákladu - štvorkolky.

Znalkyňa J.. P. A., po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedla, že predmetom skúmania boli dva sporné podpisy, pričom v jednom prípade bol predložený originál dokumentu so sporným podpisom, v tom prípade je označený sporný podpis zn. SM X a je vyhotovený k zneniu priezviska X.. Druhý

sporný podpis bol predložený vo forme kópie, je označený SM 2 a je vyhotovený k zneniu priezviska T.. Bolo možné stanoviť záver skúmania, že sporný podpis nie je pravým podpisom J. X. a taktiež druhý porovnávaný podpis nie je pravým podpisom J. T..

Z listiny označenej ako kúpna zmluva zo dňa 7.8.2014 vyplýva, že dňa 7.8.2014 malo dôjsť k predaju motocykla Honda CB1000R č. rámu M r.v. XXXX (ďalej len F. O od obžalovaného spoločnosti Moto J. J. T. za sumu X.XXX,- €. W. istého dňa bol z účtu poškodeného J. T. uskutočnený prevod finančných prostriedkov vo výške 6 134,35 € spoločnosti Banif plus na úhradu úveru obžalovaného v tejto spoločnosti (č. l. 13) uzavretého pri kúpe predmetného motocykla obžalovaným od poškodeného (úverová zmluva č. l. 232-234 a zmluva o zabezpečovacom prevode práva 235). Túto skutočnosť potvrdzuje aj list spoločnosti Banif plus zo dňa 25.2.2016 (č. l. 231) z ktorého vyplýva, že doklady k ukončeniu úverového vzťahu boli vystavené obžalovanému 18.8.2014.

Z dokladov predložených obžalovaným vyplýva, že prvotný prevod motocykla Honda CB1000R od poškodeného ako predajcu na obžalovaného ako kupujúceho bol uzavretý v rámci kúpnej zmluvy zo dňa 10.3.2014 za sumu 6 000,- €, pričom kúpna ceny bola uhradená na základe úverovej zmluvy spoločnosťou Banif plus s.r.o.

Zo skladovej príjemky zo dňa 7.8.2014 vyplýva prijatie motocykla Honda CB100R spoločnosťou MOTO MIRO za cenu 5 000,- €. Pričom v tento deň došlo aj k vyplateniu zostatku úveru obžalovaného v spoločnosti Banif plus vo výške 6 134,50 € poškodeným za obžalovaného. V účtovníctve je uvedené ako prírastok na zásobách v hodnote 5 000,- € a iný výdavok v hodnote 1 134,50 €. Z výpisu osobného účtu teda nie podnikateľského poškodeného vyplýva, že na jeho osobný účet obžalovaný v priebehu mesiaca september v celkovo 4 platbách zaslal sumu spolu 1 300 €, v popise označený ako splátka motorka X.. Z dokladov k predaju ostatných vozidiel medzi obžalovaným a poškodeným vyplýva, že v priebehu roku 2014 medzi nimi došlo k značnému počtu obchodov. Z dokladov týkajúcich sa predaja štvorkolky Kymco MXU vyplýva, že táto bola predávaná sprostredkovane a vlastníčkovi bola vyplatená celá kúpna cena (3500,- €) ponížená iba o províziu predajcu z predaja vo výške 175 €.

Z dohody o splácaní dlhu medzi obžalovaným a poškodeným vyplýva, že došlo medzi nimi k usporiadaniu záväzkov vzniknutých kúpou motocyklov včítane motocykla Honda CB1000R, pričom z uvedenej dohody vyplýva, že obžalovaný sa zaviazal poškodenému z tohto dôvodu uhradiť celkovo sumu 15.000,- € v splátkach. Z uvedenej listiny vyplýva, že jednak uvedené právo vzniklo kúpou motocyklov a taktiež potvrdzuje, že v roku 2014 došlo k odpredaniu motocyklov poškodeným obžalovanému.

Zo správy okresného súdu Žilina ku konaniam vedeným voči obžalovanému vyplýva, že voči obžalovanému nebolo v období od r. 2013 vedené exekučné konanie, civilné sporové konania voči jeho osobe boli vedené tri, avšak tieto neboli právoplatne skončené.

Zo správ bankových a nebankových subjektov vyplýva, že obžalovaný v období roka 2014 mal uzavretých viacero úverových vzťahov z väčším počtom bankových a nebankových subjektov, ktoré neuhrádzal riadne a včas.

Zo správy bývalého zamestnávateľa N. M. P. vyplýva, že obžalovaný bol v predmetnom období zamestnancom tejto spoločnosti. F. bol negatívne a je vyslovené podozrenie zo spáchania trestnej činnosti z jeho strany. Trestné oznámenie zo strany spoločnosti nebolo podané. V správe zamestnávateľa obžalovaného spoločnosti INA Kysuce s.r.o. obžalovaný bližšie hodnotený nebol.

Zo strany obce Brezany bol obžalovaný hodnotený kladne, priestupky ani sťažnosti na jeho osobu konštatované neboli. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný. Z výpisu ústrednej priestupkovej evidencie vyplýva opakované postihovanie za priestupky na úseku cestnej premávky.

Súd na základe vykonaného dokazovania najmä v konaní pred súdom dospel k záveru, že výsledky dokazovania nevyznegli jednoznačne a dôkazy nesvedčia k vyvodeniu bezpečného záveru k tomu, že skutok tak ako sa stal je trestným činom. Záver o vine obžalovaného musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie len na domnienkach. V § 2 ods. 2 Trestného poriadku

je vymedzená základná zásada trestného konania, ktorou je prezumpcia nevinu, tzn., že v zmysle tejto zásady sa každý považuje za nevinného, dokiaľ vina nie je právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vyslovená. Prezumpcia nevinu vyjadruje objektívnu právnu situáciu, pričom z uvedenej zásady vyplývajú základné pravidlá, ktoré musí súd v plnom rozsahu rešpektovať. Ide pritom o zásadu, že obžalovanému v danom prípade musí byť vina preukázaná, teda nie je úlohou obžalovaného preukazovať svoju nevinu, je len jeho právom predkladať dôkazy o svojej nevine.

V danom trestnom konaní bolo preukázané, mohol mať vinu obžalovaného za preukázanú iba v prípade ak by mal za preukázané, naplnenie všetkých obligatórnych znakov trestného činu. U obžalovaného ako subjektu nebol dôvod mať pochybnosti o trestnej zodpovednosti a spôsobilosti chápať zmysel trestného konania. V danom prípade z výsluchu obžalovaného ale aj poškodeného vyplynulo, že skutočne v čase pred 7.8.2014 bol vlastníkom motocykla zn. Honda O rok výroby 2008, VIN: M obžalovaný, ktorý ho kúpil od poškodeného, pričom kúpna cena motocykla bola financovaná z úveru prostredníctvom Banco Banif plus. Táto skutočnosť je okrem výpovedí poškodeného a obžalovaného podporovaná aj listinnými dôkazmi k uvedenej transakcii. V danom prípade išlo o uzatvorenie kúpnej zmluvy podľa ust. 588 a násl. Občianskeho zákonníka a zmluva o úvere medzi obžalovaným a spoločnosťou Banco Banif Mais S.A., majúca charakter spotrebiteľského úveru podľa ust. zákona č. 129/2010 o spotrebiteľskom úvere. V časti prevodu vlastníckeho práva k predmetnému motocyklu od obžalovaného na firmu MOTO MIRO, ku ktorému došlo 7.8.2014 tento prevod mal súd za preukázaný jednak výpoveďou poškodeného, ale aj čiastočne aj výpoveďou samotného obžalovaného, ktorý nespochybňoval, že by k prevodu nedošlo, ale spochybňoval jeho okolnosti (dátum predaja a podmienky predaja). Skutočnosť, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy naozaj v tomto termíne došlo vyplýva ale v tomto prípade okrem výpovede poškodeného aj z listinných dôkazov preukazujúcich jednak prevzatie motocykla spoločnosťou MOTO MIRO (skladová príjemka na uvedený motocykel zo dňa 7.8.2014), ako aj listinných dôkazov preukazujúcich konanie spoločnosti MOTO MIRO ihneď po tomto právnom úkone (vyplateniu zostatku úveru za obžalovaného v spoločnosti Banif plus vo výške 6134,50 € spoločnosťou MOTO MIRO za obžalovaného). Prvá z uvedených listín (skladová príjemka a navýšenie skladových zásob o hodnotu motocykla v účtovníctve dňa 7.8.2014 - peňažný denník za rok 2014) aj napriek výpovedi poškodeného a svedkyne T. o tom, že predmetný motocykel ním v tomto období nebol prevzatý, potvrdzuje objektívne prevzatie motocykla poškodeným od obžalovaného. Súd tu poukazuje aj na skutočnosť, že v danom prípade sa jedná o kúpnu zmluvu na vec hnutelnú, kde pri uzatváraní tejto zmluvy nie je nevyhnutná písomná forma zmluvy (§ 46 ods. 1 občianskeho zákonníka) a tak samotná skutočnosť, že poškodeným boli v rámci trestného konania predložená kúpna zmluva, ktorá v zmysle záverov znaleckého dokazovania v pravosti podpisu predávajúceho (t.j. obžalovaného) nie je podpísaná pravým podpisom obžalovaného nevyklučuje skutočnosť, že v uvedenom momente k uzatvoreniu takéhoto právneho úkonu došlo a to ústnou formou, keď toto konkludentne vyplýva aj z konania oboch strán tohto záväzkového vzťahu (obžalovaného aj poškodeného). V otázke skutočného odovzdania motocykla Honda pri uzavretí zmluvy súd prihliadal aj na skutočnosť, že poškodený ako kupujúci je fyzickou osobou podnikateľom podnikajúcim práve v oblasti predaja motocyklov a ako takej osobe si musel byť zjavne vedomý ustanovenia § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kde v prípade predaja hnutelnej veci ktorou motocykel je, k prechodu vlastníckeho práva dochádza až odovzdaním veci t.j. v prípade ak by uvedenú zmluvu síce uzavrel a na jej základe síce plnil ale na druhú stranu mu motocykel nebol (a to ani následne do 4.9.2014) odovzdaný ako to vo svojej výpovedi spomínal - vôbec nemohlo dôjsť k prechodu vlastníckeho práva na jeho osobu (pritom sa však jednoznačne za vlastníka uvedenej veci aj sám v tomto časovom období považuje). Súd považoval taktiež za nelogické s ohľadom na skutočnosť, že poškodený ako osoba podnikajúcim práve v oblasti predaja motocyklov by uzavrel kúpnu zmluvu (keď aj sám tvrdí, že túto uzavrel) na predmetný motocykel, pričom tento by ani nebol k dispozícii pre preskúmanie jeho technického stavu (aj keď motocykel sa predával v jeho aktuálnom stave), vydal by ďalej skladovú príjemku a takýmto uzavretím zmluvy bez odovzdania veci by ani nedošlo k prevodu vlastníckeho práva na jeho osobu. Napriek týmto skutočnostiam by na druhej strane zo zmluvy plnil tým, že uhradil za obžalovaného jeho úver. Súd preto uveril výpovedi obžalovaného v spojení so svedeckou výpoveďou svedka H. X., ktorý potvrdzuje odovzdanie motocykla(aspoň dočasné) poškodenému pri uzavretí kúpnej zmluvy. Z pohľadu skutkového stavu tak súd mal preukázané, že v čase po uzavretí vyššie uvedenej kúpnej zmluvy dňa 7.8.2014 došlo k prevodu vlastníckeho práva na poškodeného od obžalovaného. V tejto časti všetky právne účinky boli spojené výslovne s ústnou zmluvou medzi poškodeným - fyzickou osobou podnikateľom ako kupujúcim a obžalovaným ako predávajúcim uzatvorenú podľa ust. § 588 a násl. Občianskeho zákonníka. Predloženú písomnú zmluvu z toho istého dátumu súd nemohol považovať za platnú vzhľadom na absenciu prejavu vôle na tejto listine zo strany predávajúceho (znaleckým dokazovaním

bolo preukázané, že podpis obžalovaného na uvedenej zmluve nie je jeho pravým podpisom) Súd pritom poukazuje na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dokazovaním bolo preukázané, že následne dňa 4.9.2014 došlo medzi obžalovaným ako predávajúcim a spoločnosťou Due Fratelli s.r.o. ako kupujúcim k predaju spomínaného motocykla Honda a to za sumu 5800,- € uhrádzaných kupujúcim v hotovosti predávajúcemu t.j. obžalovanému, pričom obžalovaný ako predávajúci v rámci zmluvy uviedol, že je vlastníkom predmetného motocykla a na tomto neviaznu žiadne právne prekážky brániace jeho užívaniu. Vlastnícke právo na kupujúceho malo prejsť odovzdaním kúpnej ceny, ktorej prevzatie obžalovaný ako predávajúci potvrdil popisom kúpnej zmluvy. Predmetná kúpna zmluva sa vzhľadom na dohodu strát riadi ustanovenia obchodného zákonníka. Právny stav predmetu predaja bol kupujúcim overovaný a neboli zistené žiadne závady (záložné právo, exekučná blokácia - ako to vyplýva z výpovede svedga Y. W. kúpnu zmluvu obžalovaný vo svojej výpovedi ani nespochybňoval, pričom však uvádzal, že podľa jeho názoru v tom momente bol opätovne už vlastníkom predmetného motocykla a tak nemohol spoločnosť Due Fratelli ako kupujúceho uviesť pri uzatváraní tejto kúpnej zmluvy zo dňa 4.9.2014 do omylu v otázke vlastníckeho práva. Z výsluchu obžalovaného ale aj poškodeného jednoznačne vyplynulo, že v čase po uzatvorení kúpnej zmluvy medzi poškodeným ako kupujúcim a obžalovaným ako predávajúcim na predmetný motocykel Honda (po 7.8.2014) skutočne došlo k rokovaniam o odpredaji motocykla poškodeným obžalovanému. Je zjavné z výpovedí obžalovaného ako aj poškodeného, že motocykel sa po 7.8.2014 opätovne dostal do držby obžalovaného a nevyplývalo ani z výpovede poškodeného, že tento by sa dožadoval jeho vrátenia v období do 4.9.2014, obžalovaný tak motocykel následne nerušene užíval a to nepretržite až do jeho odpredaja spoločnosti Due fratelli s.r.o. Z výpovedí poškodeného ako aj obžalovaného vyplýva, že uvedené rokovania o odpredaji motocykla mali výlučne ústnu podobu pričom podľa obžalovaného malo dôjsť k uzavretiu kúpnej zmluvy za kúpnu cenu 4 500,- €. Poškodený uvádzal, že pri rokovaniach požadoval za motocykel sumu 5 000,- € a nedošlo tak k zhode v kúpnej cene aj keď vzhľadom na ostatné konkludentné konanie poškodeného sa mohol obžalovaný domnievať, že k dohode na kúpnej cene ako podstatnej náležitosti kúpnej zmluvy došlo (predmet predaja bol medzi stranami zjavný). Súd mal za dané, že k reálnemu odpredaju predmetného motocykla poškodeným obžalovanému v období od 7.8.2014 do 4.9.2014 nedošlo. Vychádzal pri tom z výpovedí poškodeného a obžalovaného, kde nevyplývalo, že by sa títo zhodli na kúpnej cene za motocykel (keď obžalovaný uvádzal kúpnu cenu odlišnú od kúpnej ceny uvádzanej poškodeným, ktorý dokonca konečnú dohodu uvádza na obdobie novembra 2014 t.j. po odpredaji motocykla obžalovaným spoločnosti Due fratelli). Kúpna cena je pritom nevyhnutnou náležitosťou kúpnej zmluvy, a absencia dohody na tejto skutočnosti vylučuje možnosť vzniku platnej kúpnej zmluvy (ust. § 589 Občianskeho zákonníka). Súd tu vychádzal aj zo skutočnosti, že predaj motocykla poškodeným v tomto období (t.j. pred 4.9.2014) nie je nasvedčovaný ani zmenou stavu skladových zásob v účtovníctve firmy MOTO MIRO (ako to bolo pri nadobudnutí vlastníctva poškodeným dňa 7.8.2014). Na druhú stranu súd z pohľadu subjektívnej stránky trestného činu mal pochybnosti o tom, či obžalovaný v momente rokovaní obžalovaného s poškodeným ohľadom odpredaja motocykla Honda, ktorý v tom čase užíval obžalovaný, nenadobudol subjektívny pocit, že došlo s poškodeným k uzatvoreniu kúpnej zmluvy na uvedený motocykel, tento už mal vo svojej držbe a vlastnícke právo by tak na jeho osobu pri ústnej zmluve prešlo automaticky jej ústnym uzavretím. Samotný poškodený v otázke momentu uzatvorenia kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou MOTO MIRO ako predávajúcim a obžalovaným ako kupujúcim uzatvorenej po 7.8.2014 nebol jednoznačný a svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní viac krát upravoval, keď najskôr uviedol, že k rokovaniam medzi ním a obžalovaným o odpredaji motocykla došlo počas obdobia vybavovania dokladov od leasingovej spoločnosti Banco Banif, ktoré obdobie malo trvať asi jeden mesiac od uzavretia kúpnej zmluvy dňa 7.8.2014 (týmto dokladmi obžalovaný už v čase uzatvárania zmluvy so spoločnosťou Due Fratelli dňa 4.9.2014 disponoval a taktiež ťarcha na motocykle v prospech leasingovej spoločnosti bola už vymazaná ako to vyplýva z výpovede konateľa spoločnosti Due Fratelli) a neskôr v tej istej výpovedi uviedol, že rokovania mali prebehnúť až v novembri 2014 alebo koncom roka 2014 (súd poukazuje na skutočnosť, že neuhradenie kúpnej ceny za vec, pokiaľ bola riadne dohodnutá samo o sebe nespôsobuje neplatnosť zmluvy, resp. že by zmluva nevznikla ako sa domnieva o). Skutočnosť, že k odpredaju motocykla spoločnosťou poškodeného obžalovanému v roku 2014 došlo vyplýva aj z predloženej zmluvy o splácaní dlhu zo dňa 2.5.2016 uzatvorenej medzi obžalovaným a poškodeným, v ktorej to prehlásili obe zmluvné strany. Za takýchto okolností by obžalovaný hlavne s ohľadom na skutočnosti uvádzané ním počas výpovedí ako aj prvotné skutočnosti uvádzané poškodeným k tejto udalosti, nemohol vedome uvádzať spoločnosť Due fratelli do omylu pri predaji motocykla Honda, nakoľko subjektívne by mal pocit, že je vlastníkom tohto motocykla (keď mohol domnievať, že sa mu podarilo uzavrieť ústnu kúpnu zmluvu s poškodeným ohľadom kúpy predmetného motocykla), tento bol skutočne v jeho držbe (čo by v prípade uzavretia zmluvy znamenalo automatický prechod vlastníckeho

práva k motocyklu na jeho osobu) a aj doklady súvisiace s evidenciou motocykla boli naďalej vedené na jeho osobu, záväzky voči spoločnosti Banco Banif boli poškodeným za obžalovaného plne uhradené a kúpnu cenu sa mal poškodenému zaviazat' splácať v splátkach, pričom finančné úhrady na účet poškodeného vyplývajú zo samotného výpisu účtu poškodeného. Trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zákona je trestným činom úmyselným. Podvodné konanie, t.j. uvedenie do omylu alebo využitie omylu, môže síce smerovať nielen voči poškodenému, ale aj voči inej osobe (v danom prípade spoločnosti Due Fratteli), páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v čase, keď dochádza k jeho obohateniu, čo v danom prípade bolo momentom uzavretia kúpnej zmluvy so spoločnosťou Due Fratteli. Z pohľadu subjektívnej stránky by v rámci dokazovania muselo byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že v momente uzatvárania zmluvy medzi jeho osobou a spoločnosťou Due Fratteli túto úmyselne uvádza, do omylu v otázke jeho vlastníctva predmetného motocyklu resp. že takýto omyl na strane uvedenej spoločnosti existuje a taktiež vzhľadom na takýto omyl obohacuje na úkor poškodeného. Takéto okolnosti mohol mať súd za bez akýchkoľvek pochybností preukázané iba v prípade ak by nemal pochybnosti o tom či sa v uvedenom momente obžalovaný mohol dôvodne domnievať, že je vlastníkom predmetného motocykla. Práve však s poukazom na obžalovaným aj poškodeným potvrdené existujúce rokovania o kúpe motocykla pred týmto momentom, ktoré podľa názoru obžalovaného viedli aj reálne k uzatvoreniu kúpnej zmluvy v ústnej podobe, ďalej aj kontinuálnej nerušenej držbe motocykla obžalovaným (nevyplývalo z dokazovania, že poškodený do tohto momentu žiadal vrátenie motocykla) ako aj vzhľadom na doručenie dokladov k motocyklu, ktoré mu umožňovali s ním disponovať reálne existujú pochybnosti, či skutočnosti, ktoré pri uzatváraní kúpnej zmluvy so spoločnosťou Due Fratteli tejto spoločnosti uvádzal (resp. ich v rámci zmluvy ako predávajúci vyhlasoval) vnútorne chápal ako nepravdivé resp. rozporné so skutočným právnym stavom veci. Preto z pohľadu subjektívnej stránky konania u obžalovaného zostali pochybnosti, aj po vykonanom dokazovaní, že úmyselne a teda vedome uvádzal inú osobu do omylu ako aj pochybnosti, že jeho konanie bolo úmyselne realizované za účelom obohatenia sa na úkor poškodeného, keď tento mohol byť taktiež motivovaný aj ziskom, vzhľadom na relatívne vysokú kúpnu cenu ponúknutú spoločnosťou Due Fratteli (1 300,- € resp. 800,- zisk oproti sume nadobúdacej od poškodeného).

Na preukázanie viny obžalovaného pritom musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti obžalobného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a tento vykazuje všetky zákonné znaky trestného činu, t.j. aj naplnenie subjektívnej stránky konania t.j. zavinenie obžalovaného. Je na mieste ďalej uviesť, že ďalšou zásadou v trestnom konaní je i zásada "in dubio pro reo", teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku a použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Ďalším princípom je princíp, podľa ktorého nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina. Súd preto po vykonanom dokazovaní vzhľadom na pretrvávajúce pochybnosti o skutočnosti, či obžalovaný svojim konaním úmyselne uvádzal inú osobu do omylu (tým, že pri predaji motocykla Honda CB1000R dňa 4.9.2014 spoločnosti Due Fratelli s.r.o. vedome túto zavádzal, že je vlastníkom uvedeného vozidla) a tiež, že sa úmyselne chcel obohatiť na úkor poškodeného, keď v konaní po vykonanom dokazovaní zostali pochybnosti o tom, že v čase tohto uzatvárania tohto obchodu (4.9.2014) obžalovaný jednoznačne vedel, že vlastníkom predmetného motocykla zn. Honda je poškodený a nie samotný obžalovaný a teda tomuto jednak prináleží disponovať s ním a prípadne aj poberať odplatu za jeho predaj. Vzhľadom na uvedené mal súd pochybnosti o naplnení všetkých obligatórných znakov trestného činu, a to o naplnení subjektívnej stránky trestného činu. Nedošlo tak k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu vzhľadom na to, že chýba subjektívny znak trestného činu - zavinenie. Uvedené konanie obžalovaného preto nebolo možné kvalifikovať ako trestný čin. Súd preto obžalovaného J. X. spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil, lebo skutok nie je trestným činom.

Súd vzhľadom na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby v súlade s ust. § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný súdny proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (podľa § 309 ods.1 Tr. poriadku).